No. 3051 UTRECHT Zaterdag 6 Mei 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Vrede, Rechtvaardigheid en Liefde

Wegens de belangrijkheid en de grote betekenis van de inhoud der homelie, die Z.H. Paus Pius XII l.l. Paaszondag in de basiliek van Sint Pieter heeft gehouden, laten wij hieronder de letterlijke tekst volgen van deze zo verheven Pauselijke toespraak.

Nu het Paasfeest Ons de vreugde schenkt, Onze vaderlijke groet te kunnen richten tot U, hoogwaardige senaat van de Kerk; tot U, hoge vertegenwoordigers van het episcopaat, de Romeinse prelatuur, de Romeinse clergé en de religieuse orden; tot U allen, dierbare zonen, wier pieuse devotie zo groot is geworden, dat deze immense tempel te klein voor U is, geloven wij niet beter te kunnen beginnen dan de sublieme woorden te herhalen, die de Goddelijke Meester, toen Hij glorieus uit Zijn graf verrees, op diezelfde dag richtte tot Zijn Apostelen: Pax Vobis! Dat is de groet en de wens van de vrede.

De „heraut van de vrede".

De goddelijke Verlosser, Die in de eeuwen van verwachting werd aangekondigd als de Vorst van de Vrede en Die bij Zijn geboorte werd begroet door het koor der Engelen, dat zong: „Glorie zij God in den hoge" en ‚Vrede op aarde aan de mensen van goede wil", is, volgens de zo schone uitdrukking van den apostel Paulus, de heraut van de vrede geweest, van die vrede, die Hij zelf heeft gebracht, niet een vrede zonder tegenspoed en strijd, maar een vrede, verkregen door een bewonderenswaardige strijd tussen het leven en de dood; een vrede, als vrucht van de overwinning, die behaald is ten koste van zoveel bloed, want Hij „heeft in de hemel en op aarde de vrede hersteld door het bloed van Zijn kruis".

Terecht herhaalt dan ook de H. Paulus zo dikwijls de troostvolle aanroeping: „God van de vrede, Heer van de vrede". Laten Wij thans nogmaals het woord van den profeet herhalen: in Jesus onze vrede stellen.

„Zij roepen: Vrede, vrede! maar er is geen vrede".

Deze overwegingen schijnen Ons bijzonder nuttig toe, om de geesten te verblijden en tot nieuw leven te wekken, op het ogenblik, dat de vrede zozeer wordt geproclameerd, zozeer wordt gewenst en zozeer door allen wordt aangehaald: De vrede — aldus zeggen Wij met den H. Augustinus — is een zo groot goed, dat niets aangenamer in het oor klinkt dan het woord vrede, dat niets waardiger is om naar te verlangen dan naar de vrede en dat er geen beter geschenk bestaat dan de vrede; helaas is er geen tijdvak in de geschiedenis, waarop de woorden van de profeet beter van toepassing zouden zijn, dan op de dagen, die wij op het ogenblik beleven: „Zij roepen: Vrede, vrede! maar er is geen vrede".

Waarlijk, als Wij om ons heen zien, welk een droevig schouwspel vertoont zich dan niet aan Onze ogen. Overal op de wereld nemen Wij opwinding en ontevredenheid waar. Een verschrikkelijke onevenwichtigheid, welk in staat is nog ernstiger kwalen te verwekken, schijnt over talrijke streken te heersen. De geesten zijn ten prooi aan een ongerustheid en verwarring, alsof men aan de vooravond stond van nog slechtere dagen. Dit alles is zo ver verwijderd van die serene en vreedzame „rust in de orde", die de ware vrede is. Hoe kan er een volledige en ware vrede zijn, wanneer dezelfde zonen van dezelfde aarde, hun gemeenschappelijke oorsprong en hun gemeenschappelijk vaderland vergetend, zo grenzeloos verdeeld zijn door verwoede en onverbiddelijke partijen- en belangenstrijd.

De werkloosheid en de sociale ellende doen de vrede wankelen.

Hoe kan er vrede zijn, wanneer zoveel duizenden mannen geen werk hebben, dat eerlijk werk, dat niet alleen het leven der individuen en der gezinnen onderhoudt, maar dat tegelijkertijd een noodzakelijke oefening vormt voor de veelvuldige krachten, welke de natuur en de studie de menselijke waardigheid heeft geschonken.

Ziet men niet, dat zich aldus enorme massa's vormen, wier vernedering en ellende — des te erger, omdat zij in tegenstelling [illegible] drevenen [illegible], die de plicht niet begrijpen, om de lijdenden te helpen — de oorzaak is, dat zij gemakkelijk ten prooi vallen aan ijdele luchtspiegelingen, die hun op arglistige wijze worden voorgehouden door sluwe propagandisten van ontbindende theorieën.

Tezamen met het wederzijdse vertrouwen, is de vrede van het geweten noodzakelijk voor de redding van de vrede.

Hoe kan er vrede zijn, wanneer helaas nog zo dikwijls tussen de naties het wederzijdse begrip ontbreekt, dat alleen de volken kan bemoedigen en hen kan stuwen naar de lumineuse wegen van de vooruitgang en de beschaving: wanneer plechtig gesanctionneerde pacten en het gegeven woord de waarde hebben verloren, die de onontbeerlijke basis is van het wederzijdse vertrouwen, zonder hetwelk de zozeer begeerde morele en materiele ontwapening van dag tot dag minder uitvoerbaar wordt.

In het aangezicht van een zo gevaarlijke storm, sporen Wij de gehele wereld vurig aan, terug te keren tot den Vredesvorst, van Wiens lippen wij de troostvolle woorden hebben ontvangen: Pax Vobis. Hij zal ons de vrede schenken, zoals Hij ons heeft beloofd, Zijn eigen vrede, die de wereld ons niet geven kan, die vrede, die alle troebelen tot rust zal brengen en die alle vrees zal wegnemen. Maar, aangezien de uitwendige vrede niets anders kan zijn dan het gevolg van de inwendige vrede, moet allereerst [illegible] het geweten, [illegible] men hem nog niet heeft, zo hem bewaren en onderhouden, als men hem reeds in zijn bezit heeft.

Het is werkelijk niet zonder ernstige reden geweest, dat Onze Heer Jesus Christus, juist op de dag van heden, bij Zijn eerste verschijning aan de Apostelen aan de vredesgroet heeft willen toevoegen een onschatbare vredesgave: het sacrament der biecht, en wel zó, dat met de dag van zijn glorieuse verrijzenis deze heilzame instelling is kunnen geboren worden, een instelling, die genade geeft aan de zielen en die de overwinning vormt van het leven op de zonde, die de dood is.

De Kerk is een onuitputtelijke bron van vergeving en vrede.

Tot deze onuitputtelijke bron van vergeving en vrede roept de Kerk, met moederlijke aandrang, haar kinderen bij gelegenheid van de heilige Paasdagen.

Indien allen aan die dringende oproep gehoor gaven, zou er een herstel in groot verband plaats hebben van het nieuwe leven in Christus met het onzegbaar genot van die zoete vrede, die aan de ziel de kracht schenkt de hartstochten te bedwingen in volmaakte gehoorzaamheid aan den Heer.

„Uw ziel wil de hartstochten beheersen?" vraagt St. Augustinus. Zij onderwerpe zich aan Hem, Die daar boven is en zij zal overwinnen wat hier beneden is. En de vrede zal in ons zijn. Wat is dan die vrede? God beveelt aan de ziel, de ziel aan het lichaam. Geen schoner rangorde bestaanbaar."

Ziedaar dan, eerbiedwaardige Broeders en zeer geliefde Zonen, de enige en onwrikbare grondslag, waarop de ware vrede berust: God, en God gekend, geeerbiedigd, gehoorzaamd. Die gehoorzaamheid aan den Schepper verschuldigd verminderen of opzeggen staat gelijk met verstoren of compleet verwoesten de vrede der enkelingen zowel als der huisgezinnen, de vrede der volken en die van geheel de wereld.

God alleen, inderdaad „spreekt van vrede voor Zijn volk, voor hen die Hem volgen en voor hen die welgevallig zijn aan Zijn Hart". Alleen onder de ogen van den Almachtige — den oppersten Vader van gerechtigheid en den oppersten Schenker des Vredes zullen „de rechtvaardigheid en de vrede elkander omhelzen", omdat, gelijk de profeet Isaias zegt „de vrede het werk zal zijn van de rechtvaardigheid en de rechtvaardigheid tot effect heeft de altijddurende rust en veiligheid".

Geen vrede zonder orde; geen orde zonder rechtvaardigheid.

Evenals het inderdaad onmogelijk is vrede te hebben zonder orde, zo kan men ook geen orde hebben zonder rechtvaardigheid. Deze eist gehoorzaamheid aan de wettige autoriteiten, zij eist, dat de menselijke vrijheid en waardigheid worden geëerbiedigd en dat de rijkdommen rechtmatig verdeeld zijn.

De rechtvaardigheid vraagt bovendien, dat geen belemmering in de weg wordt gelegd aan de heilzame werking van de meesteresse der waarheid, bron van geestelijk leven en weldoenster van de mensheid. Want, indien men in plaats van de scepter der rechtvaardigheid de instrumenten van het geweld stelt, dan mag niemand verwonderd zijn als zij aan de horizon in stede van de verwachte vrede de afgrijselijke schijnsels van de oorlog ziet. Maar, als de rechtvaardigheid tot taak heeft, om de beginselen vestigen en te verstevigen van die orde, die de onwrikbare basis is van de [illegible] zelf, [illegible] de zeer krachtige beletselen te overwinnen, die zich tegen haar toepassing verzetten.

Dat de liefde zich pare aan de eng opgevatte en koele rechtvaardigheid.

Wanneer de eng opgevatte en koele rechtvaardigheid niet in broederlijke harmonie vergezeld gaat van de liefde, dan wordt maar al te vaak het oog verblind, zodat het de rechten van een ander niet ziet; het oor wordt doof voor de stem van die gerechtigheid, welke gelegen is in een wijze en welwillende toepassing, waaruit, zelfs bij de moeilijkste controversen, redelijke en levensvatbare oplossingen kunnen voortkomen.

En wanneer Wij zeggen: liefde, dan bedoelen Wij de edelmoedige en vruchtbare liefde van Christus, die liefde, welke „ons dringt" en maakt, dat „zij, die leven, niet meer leven, voor zichzelf maar voor Hem, die voor hen is gestorven en verrezen".

Deze liefde tenslotte, die Hem er toe bracht de gedaante van een dienaar aan te nemen, opdat wij allen broeders zouden worden in Hem en kinderen van denzelfden God, erfgenamen van hetzelfde Koninkrijk, geroepenen tot de vreugden van hetzelfde eeuwige leven.

Wanneer de mensen opnieuw de zoetheden van deze liefde zouden waarderen en in Hem zouden rusten, dan zou de stralende zon van de vrede tenslotte over de wereld schijnen, de rust en de rede zouden in de plaats komen van de toorn en de opwinding, de hartelijke samenwerking [illegible] belangenstrijd, het wederzijds begrip in de plaats van de afkeer, het serene vertrouwen in de plaats van de opwinding der gemoederen.

Op deze wijze zal men terugkeren tot de weg van wederzijdse vriendschappelijke verstandhouding, waar de rechtmatige belangen van allen op billijke wijze en met een welwillende waardering worden afgewogen, waar men geen offer weigert te brengen voor het hogere welzijn der menselijke familie, waar in souvereine ongeschondenheid de goede wil en de voorbeeldige trouw, aan het gegeven woord heersen.

Er ligt iets verheffends in het gewetenswoord: „ik mag het niet", wanneer wij onze absolute onafhankelijkheid van God erkennen en buigen voor het wettig gezag. Maar zedelijke kracht wordt aan elk gebod eerst gegeven, wanneer zij, die het moeten naleven, ten opzichte van alles, wat met dat gebod in strijd is, fier durven zeggen „ik doe het niet". En nog hoger staat de daad van dit woord, wanneer het geen gebod of verplichting geldt, maar christelijke offervaardigheid, ongedwongen en onverplicht.

Winkelsluitingsverordening

Onder grote belangstelling van het publiek, waarvan de meesten betrokken [illegible] werd Donderdagavond dit ontwerp in de Koloniale Staten behandeld. Met uitzondering van den Heer J. Kroon, waren alle Statenleden aanwezig.

Van de zijde van het Bestuur, dat vertegenwoordigd was in den Heer Jansen, was het voorstel ingediend om de winkels te laten sluiten om 7 uur in plaats van 8 uur, zoals tot nu toe gewoonte was. Het debat, dat zich naar aanleiding hiervan ontwikkelde, kan tot 2 punten herleid worden.

Het eerste punt was het uur van sluiten. De Heer Da Costa Gomez stelde voor dit uur tot 6 uur terug te brengen: de Heer Sprockel wilde voor de sluiting van de winkels 6.30 p.m., omdat, zoals de Heer Sprockel terecht opmerkte, hij de sprong te groot vond van 8 uur op 6 uur 's avonds voor het kopend publiek. Dit moet meer geleidelijk gaan. Al is het waar, dat de werktijden te lang zijn, men moet het publiek ook niet de dupe maken van een te onverwachte grote sprong. Dit schaadt meer als het voordeel aanbrengt. Bij dit voorstel van den Heer Sprockel kwam ook nog een amendement ter sprake van den Heer Da Costa Gomez, die een drievoudig onderscheid wilde maken in de winkels, n.l. 1o winkels die alleen levensmiddelen verkopen; 2o winkels die èn levensmiddelen èn ook andere artikelen verkopen en 3o tenslotte winkels, die geen levensmiddelen verkopen.

Voor de eerste groep wilde Da Costa Gomez het sluitingsuur om 6.30 gesteld zien; de tweede categorie zou dan alleen levensmiddelen, maar geen andere waar mogen verkopen na 6 uur en de 3de categorie zou mogen sluiten om 6 uur.

Terecht maakte de Heer Sprockel er op attent, dat dit onderscheid niet te aanvaarden was in de practijk en ook geen genade kon vinden bij het Bestuur, omdat deze verdeling op de eerste plaats te ingewikkeld was en bovendien geen bevrediging zou vinden, noch bij publiek noch bij de handel.

Niet bij het publiek, omdat de kopers dat onderscheid niet snappen, waarom ze wel in dezelfde winkel worst en suiker, maar geen speelgoed of kleren mogen kopen; en ook niet bij de handel, want kantoorbedienden, die in winkels van levensmiddelen staan, moeten nog blijven na 6 uur, terwijl de anderen reeds naar huis kunnen gaan.

Daarom handhaafde de Heer Sprockel zijn voorstel tot sluiting om 6.30 uur en hoopt hij, dat na één jaar b.v. men zal kunnen overgaan tot sluiting van 6 uur; maar dan voor alle winkels zonder uitzondering.

Ten slotte gaf de Heer Bichon nog in overweging om het sluitingsuur tot 7 uur 's avonds te laten als het nodig is. Het sluitingsuur — aldus Bichon — wordt bepaald door de behoefte van de handel. Als die behoefte zegt 7 uur, laat men dan dat uur houden, maar het openingsuur later stellen, b.v om 9 uur 's morgens In ieder geval wil de Heer Bichon het sluitingsuur ook niet gesteld zien om 6 uur, maar [illegible] om 6.30 uur, als een compromis tussen kantoor en winkelbediende en het publiek. Vroeger sluiten oordeelt de Heer Bichon als niet mogelijk wegens het kopend publiek.

De Heer Plantz wees er op, dat het voorstel van den Heer Bichon, om het openingsuur van de winkels later te stellen, onmogelijk zou kunnen doorgevoerd worden, wegens de toeristenboten. Het zou rekest op rekest regenen van de zijde van de scheepvaartmaatschappijen. Ja, niet alleen wegens het toerisme, maar vooral wegens het huishouden is deze regeling van den Heer Bichon onmogelijk, zeide terecht de Heer Sprockel. Het huishouden heeft 's morgens vlees, en levensmiddelen nodig!

De gemachtigde van het Bestuur nam hierop het woord en wees er op, dat het bij deze wetsverordening van de winkelsluiting ging om het juiste tempo, en de juiste grens te vinden. Het Bestuur heeft gedacht, dat het vervroegen van 8 uur tot 7 uur 's avonds geen ernstige bezwaren zou geven, noch bij de werkgevers, noch bij de werknemers. Na een jaar ervaring zou dan het Bestuur willen overgaan tot 6.30 uur winkelsluiting. De sprong om ineens nu tot 6.30 over te gaan, vond de gemachtigde te groot. Er zou dan zo'n protest komen, dat alle verdere vervroeging zou afgesneden worden. Daarom vroeg de gemachtigde in het belang van het personeel zelf, om nu nog niet het vervroegingsuur om 6.30 maar om 7 uur te zetten. Maar bij stemming zou het Bestuur wel de winkelsluiting op 6.30 maar niet op 6 uur overnemen.

Het 2e punt van het debat was, dat er verschil van inzicht was omtrent de inhoud van deze wetsverordening.

De Heer Da Costa Gomez wilde n.l. in deze wetsverordening ook de werktijden en de vacantieregeling zien opgenomen.

Een vurig debat ontwikkelde hierover ook de Heer Plantz.

Wat praten we over 7 uur of 6.30 uur sluiten, vroeg deze spreker. Een verschil van een half uur! Tot nog toe is er bij de kantoor- en winkelbedienden een werktijd van 12 uur!

De Heer Sprockel wil met zijn voorstel die werktijd een half uur korter maken, dan nog is er een werktijd van 11½ uur, wat nog veel te lang is. Daarom moet dit wetsontwerp aangesloten worden aan de werktijdenregeling. Alle andere landen hebben 8 urige werkdag. En wij disputeren over een half uur; dan nog hebben we een werkdag, die 3 uur te lang is!

Spreker heeft gesproken met de winkeliers zelf, die ook vragen om 6 uur te sluiten. Hierop volgde een gloeiend applaus van de zijde van de tribune.

De Heer Arends vulde het debat nog aan met te wijzen op Aruba; daar werkt iedereen niet langer dan 8 uur. Ook de werklieden van de Oliemaatschappijen aldaar, alleen bij de winkels is er op Aruba een 12 urige werkdag. De Heer

Bichon antwoordde hierop, dat de werklieden bij de Oliemaatschappijen heel graag langer zouden willen werken, mits zij er maar voor betaald worden; maar zeide de Heer Arends: Zij spraken alleen over Aruba, niet over Curaçao.

Over de rede van den Heer Plantz, maakte de Heer Sprockel terecht de opmerking, dat deze werktijdenregeling niet in de wet van de Winkelsluiting is opgenomen. Ook de gemachtigde van het Bestuur maakte er opmerkzaam op, dat hij hiervoor ook niet gemachtigd was een regeling te treffen.

De Heer Bichon wees er op, dat door den Heer Plantz de voorstelling gemaakt wordt alsof het Bestuur door deze wet van winkelsluiting voor de 12 urige werkdag zou zijn. Niets is minder waar. Deze verordening houdt dat niet in en spreekt er noch vóór, noch tegen.

Ten slotte kwam eerst het amendement van Da Costa Gomez in stemming, om het sluitingsuur op 6 uur te bepalen. Dit werd verworpen met 8 tegen 5 stemmen.

Het volgende amendement van den Heer Sprockel, om het sluitingsuur om 6.30 uur te bepalen, werd aangenomen met 11 tegen 2 stemmen. De Heer Plantz deelde mede, dat hij uit principe tegenstemde. Op de aanmerking van den Voorzitter dat hij alleen met ja of neen zonder meer te stemmen had, zeide de Heer Plantz, dat hij geen gelegenheid had gehad om zijn stem te motiveren.

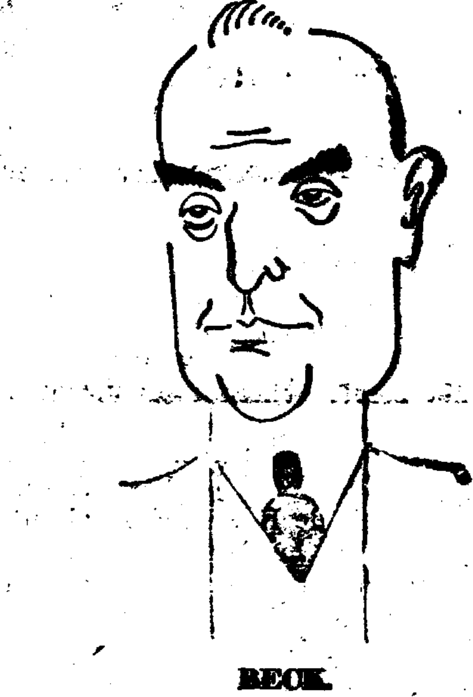
Ten slotte werd er nog een motie Sprockel ingediend, die met wijziging van den Hr. Bichon werd aangenomen, om 't Bestuur uit te nodigen om een enquête in te stellen omtrent de duur van de werktijden en hierover zijn oordeel mede te delen aan de Staten. Daarin zou dan ter gelegener tijd een aanleiding gevonden kunnen worden om de werktijden te regelen.

Zonder hoofdelijke stemming werd ook het voorstel aangenomen om de feestdagen, die met de Zondag gelijk staan, voor de verschillende eilanden aan Z. Exc den Gouverneur over te laten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Woorden, en dit is misschien nog maar goed ook, spelen momenteel nog een zeer grote rol in de wereldpolitiek.

De vorige week was het Hitlers rede, waar heel de wereld met spanning naar te luisteren zat; nu is het de Poolse minister Beck, die op het ogenblik dat wij dit schrijven, voor de Poolse landdag een rede houden zal, als antwoord op Hitlers eisen; en welke rede, wanneer dit blad verschijnt, wel aan de wereld reeds bekend zal zijn.

BECK.

Trouwens, er is van te voren reeds zoveel over deze rede uitgelekt, dat ze geen grote verrassingen meer geven kan. De toon van Beck zal zeer gematigd zijn, maar van een toegeven zal hij niet willen weten; geen kwestie ervan dat Polen zal toestaan, dat Duitsland de vrije hand heeft in Danzig en tegenover de eisen van Duitsland, zal Beck zelfs nieuwe garanties vragen aan Hitler, dat de economische rechten van Polen op Danzig zullen gewaarborgd blijven.

Na de val van Tsjecho Slowakije en meer nog na de bezetting van het Memelgebied, ontstond in Europa de grote spanning tussen Duitsland en Polen; een spanning die verminderd werd, nadat Engeland en Frankrijk hun garanties aan Polen hadden gegeven tegenover 'n Duits agressie. Wat reeds in zoveel berichten verteld was, dat Danzig op Hitlers verjaardag aan het Duitse Rijk zou overgaan, is dan ook maar niet gebeurd en de moedige houding van Polen in de laatste weken hebben zelfs de schijn gewekt, dat aan Duitsland momenteel de dreigende waarschuwing in de oren klinkt, tot hiertoe en niet verder.

Aanvankelijk kregen we de indruk, dat Berlijn zijn zeer werkelijk bestaand conflict met Warschau niet op de spits wilde drijven, doch integendeel pogingen in het werk stelde om een overeenkomst te vinden; welke aller prestige zou redden en aldus ook door allen kon aanvaard worden.

In de Duitse pers bespeurde men tot voor enkele weken niets van de geweldige agitatie, welke als voorbereiding voor de verovering van Oostenrijk, Sudetenland en Tsjechië geënsceneerd werd.

In de laatste weken is dit echter anders geworden en werd er in de Duitse pers een hevige actie gevoerd tegen Polen, welke aldaar zijn weerslag deed gevoelen, zodat eergisteren de viering van Polen's onafhankelijkheid wel is uitgeslagen tot een anti-Duitse manifestatie.

Deze Poolse feestdag is echter maar een betrekkelijke geweest, daar bijna ander half millioen Poolse mannen aan de grenzen moesten blijven, op post tegen Duitsland, dat volgens berichten, in de laatste dagen ook troepen naar Polen concentreert.

Toch geloven we niet, dat Danzig dit sonderlinge plekje van het na-oorlogse Europa tenslotte een gewapend conflict zal doen ontstaan, vooral niet sinds dit gebied geheel nationaal-socialistisch is geworden en door de volkenbond, die feitelijk bevoegd was om over het lot van deze stad te beslissen, overgelaten is aan de besprekingen tussen Duitsland, Polen en Danzig zelf.

Over deze kwestie werden dan ook inderdaad al onderhandelingen tussen de betrokken instanties gevoerd, sinds lang reeds.

En aanvankelijk hadden we gedacht, dat deze onderhandelingen ten voordele voor Duitsland zouden zijn uitgelopen; wat we o.m. hieruit concludeerden, dat de officieuse Engelse berichten over een Britse garantie-verklaring aan Polen Danzig van deze waarborg uitsloten. Danzig was door Engeland prijsgegeven en waarschijnlijk ook reeds door Polen zelf.

Ook berichten in de Engelse pers uit Berlijn hadden gemeld, dat bij de Berlijnse onderhandelingen tussen von Ribbentrop en den Poolsen gezant in de de Duitse hoofdstad Lipski, en bij de parallelle besprekingen te Warschau tussen minister Beck en den Duitsen gezant aldaar graaf von Moltke, reeds een eindweegs voortgeschreden was op de weg naar een accoord tussen het Derde Rijk en Polen over de afstand van Danzig, wellicht over enige tijd en zelfs over faciliteiten voor Duitsland inzake een doorgangsweg door de Corridor naar Oost-Pruisen. Polen zou een zeer sterke neiging tonen deze concessies te doen, in ruil voor een garantie-verdrag over de Poolse grenzen en een verlenging van het nieuw-aanvalsverdrag met nog vijf jaar. De „Times" voegde daaraan toe: „Men is van mening, dat Polen van oordeel is, dat deze voorwaarden te verkiezen zijn boven een anders onvermijdelijk conflict, waarbij veel meer te verliezen is."

In de laatste dagen echter lijkt ons de toestand anders geworden, na de grote rede van Hitler in antwoord op Roosevelt.

Polen schijnt nu helemaal niet meer zoveel concessies ten opzichte van Danzig te willen doen en hoever het wel gaan wil, daarop zal Minister Beck bij het verschijnen van dit blad het antwoord hebben gegeven.

We zouden misschien mogen veronderstellen, dat Polen gebruik maakt van de huidige minder prettige verhouding, welke ontstaan is in het anti-comintern pact. Japan heeft dezer dagen verklaard, wel met de as mee te willen gaan tegen het communisme, maar niet tegen de grote democratieën. Maar van een andere kant heeft Italië heel weinig belang met een actie tegen Rusland, zodat de as

LITWINOFF.

blijkbaar een zeer zwak punt gekregen heeft.

Bovendien moet Italië blijkbaar niets hebben van een geweldige actie van Duitsland tegen Polen; en daarin ligt vermoedelijk ook de reden, waarom de Duitse ministers zoveel in Italië zitten. Goering en von Ribbentrop zijn er dezer dagen weer naar toe. Het bericht zegt, dat Goering voor geheel particuliere aangelegenheden naar San Remo is en dat is al de derde keer binnen twee maanden. Wel merkwaardig voorzeker, dat een zo belangrijk minister als Goering zo dikwijls voor particuliere zaken in een voor Duitsland zo moeilijke tijd reisjes kan gaan maken!

Het lijkt wel of er something rotten is.

Maar van de zijde der democratieën staan we ook voor een eigenaardig feit uit de laatste dagen en dat is het vertrek van Litwinoff als minister van buitenlandse zaken uit Rusland en zijn vervanging door Molotov.

Ook deze politieke gebeurtenis is al even duister als de historie der Duitse ministers.

MOLOTOV.

BONAIRIAANSE KRABBELS

HONDEN EN ANDER VEE.

Een hond is een trouw dier. Zo stond dat in ons schoolboekje, dat wij in het einde van de vorige eeuw naarstig op de schoolbanken mochten lezen. En inderdaad is een hond een trouw dier. Wanneer men met verliefde blikken in de ogen staart van een hondebeest, dan blikt men tot in de ziel van de beste vriend van de mens. En men ontroert. Kunt Gij U voorstellen, lieve lezer, dat het in werkelijkheid op ons eilandje anders is en dat men de honden in alle toonaarden verwenst?

Wat zoudt Gij doen, lieve lezer, indien gij honderd schapen en schaapkens hadt en op een goede morgen zoudt Gij er 30 vermoord vinden, 30 onschuldige dieren met doorgebeten kelen?

Wat zoudt Gij doen, lieve lezer, indien Gij een arme drommel waart en Gij zoudt 40 schapen hebben, waarvan Gij er zo nu en dan een kon verkopen en dat aantal zou teruggegaan tot 7 dieren? De rest vermoord gevonden met doorgebeten kelen.

Wat zoudt Gij doen, lieve lezer, indien Gij 134 schapen hadt op 1 September 1938 en op 1 April 1939 zoudt gij er nog maar ruim 80 hebben? De rest vermoord gevonden met doorgebeten kelen.

Zoudt Gij dan nóg zo'n hond met lieve blikken in het diepst van zijn hondenziel kijken? Of zoudt Gij dat beest wegjagen, doodschieten, doodslaan?

De drie voorbeelden die wij hiervoor aanhaalden, zijn aan de practijk ontleend. Wij kunnen nog veel meer van deze voorbeelden opnoemen. Het wemelt hier op Bonaire in de Coenocoe van honden, die thuis niet te eten krijgen en daarom op roof uitgaan. Mensen die nauwelijks geld hebben om zelf voldoende eten te kopen, hebben 3, soms meer honden en die leven op kosten van de gemeenschap, d.w.z. op kosten van de kleinvee-bezitters.

Belasting wordt voor deze honden niet betaald.

En dan komt er zo nu en dan eens een agent kijken, die haalt dan zijn boekje met een gebaar, dat de doodbidder hem niet zou verbeteren, te voorschijn en hij noteert de feiten en de lijken. En gaat dan henen. Soms gebeurt het dan wel, dat de een of andere verdachte moordenaar 3 maanden aan de ketting wordt gelegd en dan op hoog gezag weer wordt vrij gelaten en...... weer gaat moorden.

Vindt U niet mét ons, lieve lezer, dat het tijd, hoog tijd wordt, dat het Gouvernement aan deze toestand een einde maakt en de honden-moordenaars laat opruimen door ervaren schutters? De hondenplaag is voor de kleine man verschrikkelijk.

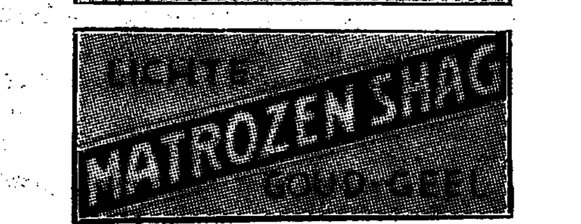
Mogen wij zo vrij zijn langs deze weg de clementie van het Gouvernement in te roepen?

HET SCHOOLTJE.

Volgende week wordt het schooltje van zoveel duizend gulden per jaar geopend en wel door het hoogste onderwijsgezag. Wat een feest! Wij zenden er een speciale verslaggever heen. Tot de volgende week dus.

QUOS EGO!

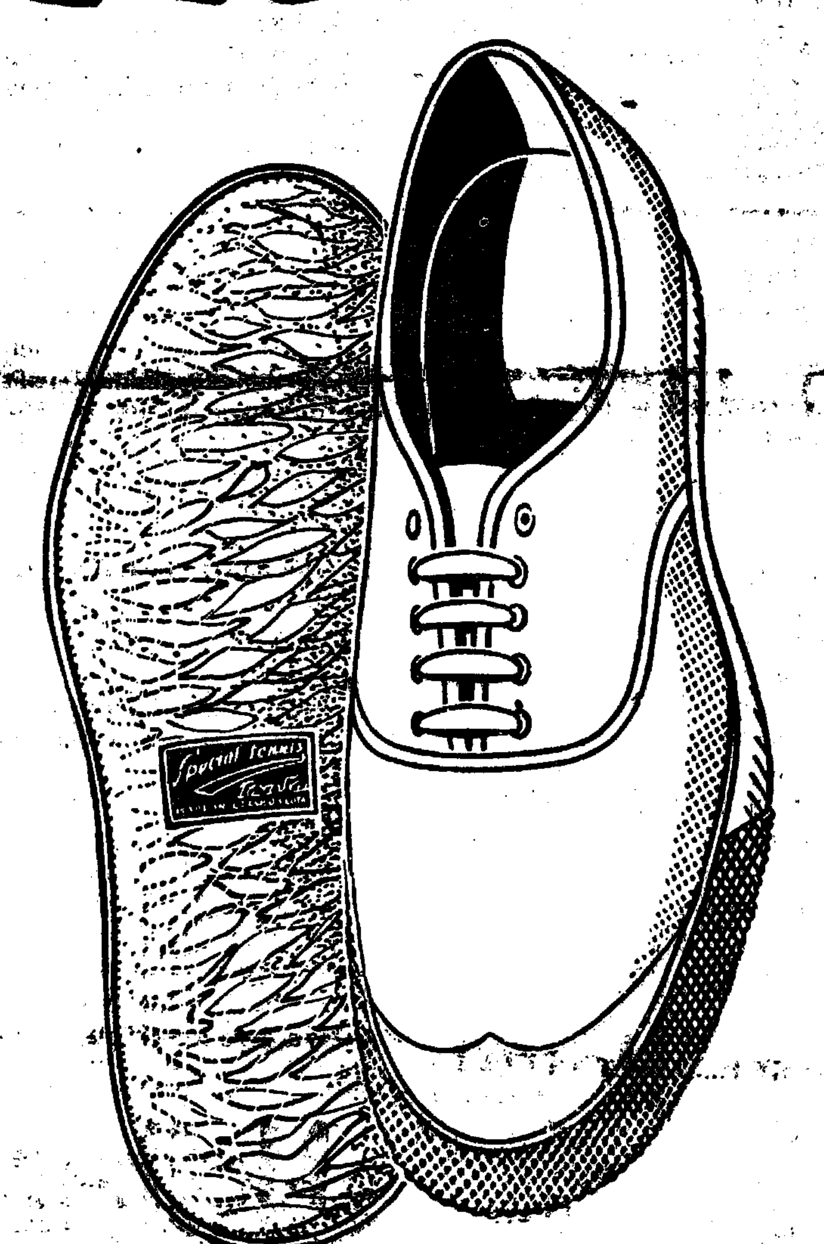

Om anderen goed te kunnen leiden, moet men in staat zijn veel te ontberen.

Ons leven is geen lichtstraal, die verdwijnt in het duister, geen golfje, dat verzwindt in de zee, geen zefier, die wegsterft. Het is een tocht door de tijd, welke sporen achterlaat, die zichtbaar zullen in zijn de eeuwigheid.

Woningtoestanden

We hebben er al op gewezen, dat de woningnood tweeledig is, n.l. een tekort aan woningen en een treurig stelletje bestaande woningen. Het woningtekort is hetgeen op dit ogenblik misschien het meeste opvalt, doch niet minder urgent is de kwestie van de krotopruiming; daarom vestigen wij dáár vooral de aandacht op.

Intussen is voor beide kwalen slechts één oplossing bestaanbaar in de huidige omstandigheden; n.l. de bouw van goede nieuwe woningen.

De Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij verdient in dit opzicht veel lof. De laatste jaren is de maatschappij werkelijk op bewonderenswaardige wijze bezig het woning probleem voor haar eigen kring van belanghebbenden op te lossen.

Doch wat geschiedt er voor de anderen?

Hoe groot is niet de immigratie, hoe groot is niet het geboorte-overschot? En hoe groot is de woningaanwas?

Nauwkeurige cijfers staan niet ter beschikking, maar de vrees is gewettigd, dat wij **hard achteruitboeren.**

Want er is geen sprake van, dat bijvoorbeeld het aantal arbeiderswoningen, dat de laatste drie jaar is gebouwd, ook maar enigszins een redelijk gedeelte dekt van de groeiende behoefte.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE KATHOLIEKE KERK IN NOORD-AMERIKA.

De katholieke bevolking van Noord-Amerika, inclusief Alaska en Hawai, is in de laatste tien jaren gestegen met 1.742.411 zielen en heeft daarmede een totaal bereikt van 21.451.460. Het aantal aartsbisdommen bedraagt nu 18, het aantal bisdommen 93; de geestelijkheid telt 32.688 priesters met 18.428 kerken en missiestaties en ongeveer 1000 andere godsdienstige instellingen.

De Noord-Amerikaanse kerk telt verder 86 mannelijke en 209 vrouwelijke orden en Congregaties. Er bestaan 193 colleges en 676 middelbare scholen voor meisjes, alsmede 1306 scholen voor Lager Onderwijs.

MEN ZEGT HET.....? MET BLOEMEN.

Nu de Tsjechische bevolking van haar eerste schrik en verbijstering bekomen is, begint de lust om aan haar nationale gevoelens uiting te geven, weer op te leven. Daar men echter in woord en geschrift uiterst voorzichtig moet zijn, heeft men iets anders bedacht om deze gevoelens kenbaar te maken.

In massa's zoekt men thans het standbeeld op van den H. Wenceslaus, patroon van Bohemen, en het gedenkteken van den Onbekenden Soldaat en legt daar stil en ingetogen zijn bloemenhulde neer. De Duitse bezettingstroepen doen, alsof ze de zich opstapelende bloemenmassa's niet zien, in elk geval, alsof ze de betekenis van de buitengewone hulde niet begrijpen.

DE STRIJD TEGEN DE IMMORELE LECTUUR.

Op initiatief van de Katholieke Actie is een nieuwe organisatie in het leven geroepen, die door 60 parlementsleden gesteund wordt, en die ten doel heeft om nog een meer intensieve propaganda te voeren tegen de import en verkoop van pornografische lectuur in de provincie Quebec. Deze actie is een gevolg van de stappen die in het afgelopen jaar onder auspiciën van het Episcopaat bij de regering van het Dominion werden ondernomen. De regering verbood toen het importeren van meer dan 50 met name genoemde periodieken die gevaar opleverden voor de goede zeden en een evengroot aantal boeken en drukwerken. De provinciale besturen zijn thans bevoegd om paal en perk te stellen aan het verkopen of in voorraad hebben van aanstootgevende of revolutionaire geschriften of platen. De politie heeft in de hoofdstad Ottawa, de zetel der regering, reeds een razzia gehouden. Met het oog op de a.s. verkiezingen wordt verwacht dat de regering van het Dominion gaarne gevolg zal geven aan de nieuwe eisen die thans op dit gebied gesteld worden.

DUITSLAND EN DE ZWITSERSE SCHERPSCHUTTERS.

Toen Keizer Willem II in 1913 een reis door Zwitserland maakte, liet men hem ook de Zwitserse verdedigingswerken zien. De keizer had er respect voor en in 1914 dacht Duitsland er niet aan om zich in een avontuur te storten door Zwitserland binnen te rukken. In die periode werd er een briefkaart in omloop gebracht waarop de Keizer stond afgebeeld naast een Zwitsersen scherpschutter.

Toen ook aan Keizer Wilhelm door een Zwitser een dergelijke kaart getoond werd, vroeg de Keizer lachend: „En hoeveel dergelijke scherpschutters heeft Zwitserland wel?"

„Ongeveer 200.000 majesteit", was het antwoord.

„En als wij dan met 400.000 man komen?"

„Dan schieten wij twee keer, Sire!"

CURACAO.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (**Kindermis**)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. **Preek.**
7 n.m. Lof

Iedere Woensdagavond 7 uur **Jongens**congregatie met Holl. **Preek.**

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (**kindermis, niet** voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.

Iedere Woensdagavond 7 uur **Jongens**congregatie.

Parochiekerk [illegible]

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

Iedere Woensdagavond 7 uur **Jongens**congregatie met Holl. **Preek.**

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot **Biechten:** iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote **feestdag.**

KWIEK.

Deze Sportvereniging schrijft ons:

Het ligt in de bedoeling van het Bestuur van de SPORTVERENIGING „KWIEK" op de 3de en 4de Juni a.s. ter viering van haar 2 jarig bestaan, op haar terrein te Gasparito onder anderen een openlucht tentoonstelling te houden.

De opbrengst hiervan zou besteed worden tot dekking der diverse uitgaven die de Vereniging eerstdaags zal moeten maken zoals o.a. Bouw, Clubhuis, Sportterreinen, kinderspeeltuin enz.

Wij hebben gemeend tot dien einde Uw zeer gewaardeerde medewerking in belang van de SPORT te verzoeken en wel als volgt:

1e. De Vereniging stelt ter Uwer beschikking een stuk terrein 3 bij 3 Meter om Uw „stand" daarop te stellen voor de prijs van f 15.— (Vijftien Gulden) of:

2e. Uw gift in natura zodat zulks aan de meestbiedende zou kunnen worden verkocht.

Voor Uwe bereidwilligheid en Uw zeer gewaardeerde medewerking betuigt de Vereniging haar welgemeende dank.

SUR. KATH. KRING „ST. ALOYSIUS".

Het damconcours eindigde met de heren Mac Leod en Vrijzelman als winnaars van de 1ste en 2de prijs. De laatste partij tussen de hoofdprijswinnaars van de 1ste en 2de prijs. De laatste partij tussen de hoofdprijswinnaars eindigde 2 keer remise, zodat er 2 keer overgespeeld moest worden, wat ongeveer 4½ uur in bslag nam. Het geheel had 'n spannend verloop. Kijk uit naar de feestavond met prijsuitreiking.

Het Bestuur.

AANRIJDING.

Op de Rodeweg werd een auto door een autobus aangereden. Persoonlijke ongelukken deden zich hierbij niet voor. Wel bekwamen beide motorrijtuigen aanzienlijke schade.

De bestuurder van het aanrijdende motorrijtuig verklaarde door slaap overmand te zijn en daardoor een ogenblik de macht over het stuur te hebben verloren.

Proces-verbaal wordt opgemaakt.

DIEFSTAL.

Door den 37jarigen schoenerkapitein R. werd aangifte gedaan van diefstal van een vrij groot geldsbedrag, een roeiboot, enige scheepspapieren en enige kledingstukken.

Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

NIET MET STENEN GOOIEN.

Door de 23-jarigen chauffeur J. E. K. werd de 45-jarige vrouw W. zodanig met een steen tegen haar rechterbeen gegooid, dat dit lichaamsdeel brak. De vrouw is ter verpleging in het ziekenhuis opgenomen, terwijl de chauffeur voor onderzoek in bewaring is gesteld.

Door den 41-jarigen W. werd aangifte gedaan van diefstal van een vrij groot geldsbedrag.

Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Mevr. A. M. G. Franke-Cramerus is benoemd tot lid van de Commissie van Onderwijs op Curaçao.

Aan Mevr. E. E. van Gendt-Labega is eervol ontslag verleend als tijdl. onderwijzeres bij het openbaar onderwijs op Curaçao.

De loods op Curaçao J. W. Gosliga is overgeplaatst naar St. Nicolaas op Aruba.

Luis Manuel Maduro is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ten Parkette van den Procureur-Generaal.

Aan den notaris ter standplaats Curaçao J. J. Beaujon is met ingang van de 1ste Mei 1939 eervol ontslag als zodanig verleend.

Aan den klerk ten Postkantore alhier, G. C. Statius Quast is met ingang van de 2de Mei 1939 vier weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, en in aansluiting daaraan wegens langdurige onafgebroken dienst 5 maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

De asistent der belastingen op Aruba R. P. Antonie is overgeplaatst naar Curaçao.

De kommies der belastingen 1ste kl. op Curaçao J. L. Profeet is overgeplaatst naar Aruba.

De tijdelijk schrijver op Saba C. M. Vlaun is benoemd tot scheepsmeter op dat eiland.

Mej. Agnes Alberto is tijdelijk benoemd tot vlechtonderwijzeres aan de leergang in het strohoedenvlechten te Westpunt op Curaçao.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft op een aan Hare Majesteit de Koningin gericht telegram, luidende:

Hare Majesteit Koningin der Nederlanden Haag

Curaçao biedt Uwer Majesteit eerbiedig zijne oprechte gelukwensen aan met de verjaardag van Hare Koniklijke Hoogheid Prinses Juliana.

Wouters.

het volgende antwoord ontvangen:

Gouverneur Wouters Curaçao.

U en bevolking Curaçao mijn dank voor gelukwensen.

Wilhelmina.

en op een aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana gericht telegram, luidende:

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana Soestdijk

Curaçao biedt Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig zijne oprechte gelukwensen aan.

Wouters.

het volgende antwoord ontvangen.

Gouverneur Curaçao.

Betuig Curaçao mijn hartelijke dank voor gewaardeerde gelukwensen.

Juliana.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

ROEPINGEN.

Gaarne zou men een overzicht zien van het aantal roepingen hier in de West.

Hier volgen enkele gegevens over het aantal, zoals het nu is bij de verschillende vrouwelijke congregaties.

Dominicanessen: 2 van Curaçao; 5 van Aruba; 1 van Bonaire; 4 van St. Maarten.

Franc. Rosendaal: 15 van Bonaire; 1 van Bonaire; 15 van Curaçao; 9 Spaanse van de kust; 1 uit Suriname en 11 uit St. Bartholemy.

Franciscanessen Breda: 2 van Curaçao; 3 van Aruba; 1 uit Suriname.

Congr. Schijndel: 2 van Curaçao; 1 van Aruba.

Dus alles bij een:

Dominicanessen Voorschoten	12
Franciscanessen Roosendaal	52
Zusters van Breda	6
Zusters van Schijndel	3
Totaal	73 Zusters

Over de eilanden verdeeld:

van Curaçao	21
van Bonaire	16
van Aruba	10
van St. Maarten	4
van St. Bartholemy	11
van de Spaanse kust	9
uit Suriname	2

Br.

DE REDE VAN KOLONEL BECK.

De Duitse bladen van gisterenavond mochten met geen woord melding maken van de rede van Kolonel Beck

Beck zeide dat Polen bereid was met Duitsland te onderhandelen over Danzig, maar alleen onder de volgende voorwaarden:

1. Dat de economische rechten van Polen op Danzig blijven gehandhaafd.
2. Dat Polen niet wordt afgesloten van de Oostzee.
3. Polen zal geen moeilijkheden maken over verbindingen van Duitsland met Oost-Pruisen door de Corridor maar met handhaving van Polen's souvereiniteit.

Doch Duitsland wil een unilaterale verbintenis, waartoe Polen zich niet lenen kan. Daarom heeft Polen geen spijt, dat Duitsland het verdrag van 1934 heeft opgezegd, daar van Duitse zijde men zich daaraan niet hield. Dat Polen dit verdrag had opgezegd van wege het Pools-Engelse verdrag, was een voorwendsel.

Engeland en Polen hebben geen agressieve bedoelingen, maar willen slechts vrede.

Doch voor de vrede zijn nodig, vreedzame bedoelingen en vreedzame methodes.

De vrede, zo besloot Beck is iets groots en begerenswaardigs: maar de vrede heeft zijn prijs en Polen wil geen vrede tot iedere prijs, zeker niet voor het opgeven van zijn eer.

Ribbentrop besprak met Hitler de rede van Beck te Berchtesgaden. Niettegenstaande officiele Duitse tegenspraak blijven berichten aanhouden, dat de leiders van de vrijstad Danzig gisteren te Berchtesgaden waren.

FILMBESPREKING.

„KOM HET MAAR HALEN." (Roxy).

De titel van de film is niet erg duidelijk. De Spaanse titel: zoon en rivaal, is meer verklaarbaar. De film heeft een goede dramatische spanning en zou nog beter zijn geweest, als ze niet zo lang was gehouden. Het onderwerp is delicaat en niet voor kinderen. Het eind is goed, zeer goed zelfs en het geheel: niet slecht, tenminste voor degenen, die aan een film meer eisen stellen dan jazz muziek en sentimentele onzin.

„GUNGA DIN" (Cinelandia).

De strijd die het Engelse koloniale leger in Brits-Indië moet voeren tegen opstandige stammen in het binnenland is een onderwerp, waarvan de film een dankbaar gebruik maakt. We zagen dat in het onovertroffen „Bengaalse Lanciers" en nu in „Gunga Din". Ook hier een moedig stel Engelse officieren die het gevaar beminnen en de strijd zoeken. De opname dier gevechten zijn ook nu weer groots en geweldig van opzet, met bekwaam vakmanschap opgenomen, steeds dynamisch, een warreling van ruiters, manschappen, witte tulbanden en blinkende wapens.

Maar de redding wordt ditmaal gebracht door een inlands soldaat in het koloniae leger, een bescheiden figuur van hoogstaand karakter. Gunga Din, die dodelijk gewond, nog de kracht vindt het sein tot de aanval te geven en daarmee voor de Engelsen een zekere nederlaag in een overwinning doet keren.

In Amerika houdt men ervan elk wat wils te geven en zo ontbreekt de onvermijdelijke liefdesgeschiedenis dan ook niet.

Voor liefhebbers van dit genre valt er dan ook veel te genieten.

SCHOONHEIDSKONINGINNEN.

In het orgaan van de Federatie der R.K. Vrouwenbonden in Nederland las ik, aldus H. de Greve in Lichtflitsen, een uitstekend gesteld en geschreven artikel van de redactie over schoonheidscultuur, waarin een zeer merkwaardig lijstje levensromans opgesomd wordt. Het betreft hier de „verdere" lotgevallen van verschillende schoonheidskoninginnen. Het is te merkwaardig om het niet even over te nemen:

Miss Rusland werd gevangen gezet op verzoek van haar schuldeisers.

Miss Mexico vermoordde haar man.

Miss Parijs (Georgette Hodet), kreeg 20 jaar dwangarbeid, wegens moord op een Amerikaansen diamanthandelaar.

Miss St. Louis (M. Nordlinger) zit levenslang opgesloten wegens moord op haar echtgenoot.

Miss Duitsland uit haar land verbannen.

Miss Polen verdween spoorloos.

Miss Europa (Eva von Bern) en Miss Amerika (Fay Damphier) kwamen aanvankelijk bij de film, doch mislukten.

Miss Queensland uit Australië pleegde na mislukking als toneelspeelster en als kantoorjuffrouw zelfmoord.

Miss Groot Brittannië (Maude Hall) huwde met een Fransen graaf, scheidde, kwam aan de film, mislukte, en kwam tenslotte wegens diefstal van costuums in de gevangenis.

Miss Frankrijk (Mireille Lafarge) geraakte in geldnood, pleegde oplichting en werd gestraft en overleed na een slepende ziekte in het hospitaal van Huyères.

De redactie knoopt hier verder een zeer lezenswaardige beschouwing aan vast, die ik gaarne aan iedereen te lezen overlaat.

Ik wil er slechts, aldus H. de Greve, een kel woord bijvoegen. Waar de redactie hier, met betrekking tot jonge vrouwen, de dwaasheid hekelt om een heel mensenleven „op te bouwen op de troefkaarten: schoonheid en jeugd", kan deze zelfde beschouwing met betrekking dat alle mensen belangrijk uitgebreid worden tot nog talloze andere troefkaarten als: geld, bof, stand, rijke huwelijken, dolle speculatie. Er zijn heel wat troefkaarten, die met al hun zegevierende azen, heren, vrouwen, boeren en nellen tenslotte toch nog een misère ouverte met een praatje opleveren.

Als er ooit een tijd was die we, ondanks alle successen, de eeuw der mislukkingen kunnen noemen, dan is 't ons veel geroemde tijdsgewricht dat blijkbaar opgebouwd is, niet op grondslagen, maar op troefkaarten en lotjes uit de loterij. De vergankelijkheid viert triomfen in onze samenleving.

Men zou onze eeuw zonder enige overdrijving ook een schoonheidskoningin kunnen noemen, die in de glans van haar eerste jeugd-overwinningen — techniek en materieel machtapparaat — een verblindende indruk maakte en meende de eeuw van het eeuwig durend geluk te zijn. Meer dan de door armoede en ouderdom ontluisterde schoonheidskoninginnen, is onze eeuw afgetakeld tot de triestige ruine van een te vroeg oude verschrompelde en verrimpelde spookgestalte.

In een bekende roman las ik dezer dagen nog hoe deze, onze eeuw, destijds werd aangekondigd. De mensen van die dagen voelden zich groot en voorspelden in koortsachtige sensatie en door wijn verhitte verbeeldingen fantastische toekomst verwachtingen. Wat is er van terecht gekomen? Onze eeuw! Een vormeloze massa ijzer, metaal, erts; een vernield frame van een groots geconcipieerd vliegtuig de naam droeg: „Twintigste eeuw Schoonheidskoning".

VANITAS VANITATUM.....

A. B. K. in „het Volk" krabbelt oproerig naar aanleiding van de overdreven zorg voor het uiterlijke, die volgens hem vooral de jongere generatie aan de dag legt:

In het eerste ochtendblad, dat ik die morgen ter hand neem, lees ik: Japonnen in grote stijl, capes en mantels van chinchilla, nerz, geverfd hermelijn, witte vos en andere prachtige bontsoorten, die nu de aandacht vragen. Een show van voorname allure, speciaal afgestemd op de jongere generatie".

Vooral het slot van deze weidse ontboezeming maakt grote indruk op mij, en hopelijk ook op U. Men houdt immers niet op, ons allen er van te doordringen, hoe groot in onze tijd de moeilijkheden zijn voor „de jongere generatie". Bij het licht van deze „show" leren wij inzien, dat deze moeilijkheden nog groter zijn dan één van ons bevroeden kon.

En dit betreft dan ook alleen maar de meisjes. Denk echter niet, dat „de jongere generatie" van het mannelijk geslacht met minder tobberijen van de lasten des levens afkomt. Immers, in het volgende ochtendblad, dat wij ter hand nemen, lezen wij over de jacquetten, die de Koning van Engeland zo aanstonds mee zal nemen naar Canada en de Verenigde Staten. Want de Koning zal daar, o, schoon symbool, geen militaire uniformen dragen.

Welnu, verneem dan, jongere generatie van het mannelijk geslacht, dat de knoop van het jacquet is gedaald en nu bij het middel zit. De panden reiken thans een decimteter beneden de knie. Met zorg is er voor gewaakt, dat deze jas niet te ver uiteengaat, daarentegen ook niet te dicht zich tezamen vouwt. Bij dit alles behoort een broek met witte strepen. Geld 's Konings bezoek de sport, dan is deze jas grijs, en in dezelfde kleur gaat dan ook de hoge hoed over.

Ziedaar problemen van het huidige volkerenverkeer, waarbij het verschil tussen republiek en monarchie geen gewicht in de schaal ligt. Integendeel, wij voorspellen U, dat nergens de harstocht tot navolging der koninklijke uitmonstering zich sterker zal openbaren dan in de Nieuwe Wereld, die voor niets zo gevoelig is als voor de schone uiterlijkheden der oude.

Voor de volledigheid en onpartijdigheid dient hier nog aan te worden toegevoegd wat ons dezer dagen uit een derde ochtendblad geopenbaard werd, dat n.l. Hitler tegenwoordig bij officiele ontvangsten een met zilver versierde koppel op zijn tuniek draagt, en dat hem dit zo goed staat.

Het wil ons voorkomen, dat wij nu aan „de jongere generatie" een rijke keus van nieuwe levensmogelijkheden hebben geopenbaard.

EERSTE H. COMMUNIE UIT DE HANDEN VAN DEN H. VADER.

Edward Kennedy, zes jaar oud, de jongste zoon van den Ambassadeur der Verenigde Staten te Londen, die zijn land vertegenwoordigde bij de kroningsplechtigheid van Pius XII, heeft de eerste H. Communie ontvangen uit de handen van den H. Vader.

„Wij willen God, Hij is onze Vader, Wij willen God, Hij is onze Koning".

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA
ASIENTO ZILVEREN BAL.

ZONDAG 7 MEI 1939.

Tijd	Wedstrijd		Scheidsrechter
8.30 — 9.10 uur v.m.	Atletico — Feyenoord	A	Scheidsrechter: Dania
9.15 — 9.55 uur v.m.	J. Holland — R.C.C.	B	Scheidsrechter: Oehlers
10.00 — 10.40 uur v.m.	Volharding — S.U.B.T.	C	Scheidsrechter: Tuin
10.45 — 11.25 uur v.m.	Hollandia — Hercules	D	Scheidsrechter: Corsica

ZONDAG 14 MEI 1939

Tijd	Wedstrijd		Scheidsrechter
8.30 — 9.10 uur v.m.	Transvaal — Scherpenheuvel	E	Scheidsrechter: Joeus
9.15 — 9.55 uur v.m.	Winnaar A — Asiento	F	Scheidsrechter: Jesurun
10.00 — 10.40 uur v.m.	Winnaar B — Winnaar C	G	Scheidsrechter: Corsica
10.45 — 11.25 uur v.m.	Winnaar D — Winnaar E	H	Scheidsrechter: Oehlers
3.45 4.25 uur n.m.	Winnaar F — Winnaar G	I	Scheidsrechter: Tuin
4.45 — 5.25 uur n.m.	Winnaar H — Winnaar I		Scheidsrechter: Elfrink; Grensrechters: Ercol, Dijk

HET BESTUUR.

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

30 April 1939:	A-klasse	R.C.C. 1 — Hollandia 1 (O. Corsica)
[illegible]	[illegible]	[illegible]
7 Mei 1939:	A-klasse	Transvaal 1 — Scherpenheuvel 1
7 Mei 1939:	B-klasse	Sparta — Arsenal *
21 Mei 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Hollandia 1
21 Mei 1939:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Hercules 2 *
28 Mei 1939:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1
28 Mei 1939:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Volharding 2 *
29 Mei 1939:	A-klasse	Atletico 1 — R.C.C.1
29 Mei 1939:	B-klasse	Arsenal — Hilversum *

RIO CANARIO.

30 April 1939:	A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (H. Elfrink)
7 Mei 1939:	VOORWEDSTRIJDEN ASIENTO ZILVEREN BAL	
14 Mei 1939:		ASIENTO ZILVEREN BAL
21 Mei 1939:	A-klasse	Volharding 1 — Atletico 1
28 Mei 1939:	Res.A-klasse	Asiento 2 — Atletico 2

SCHERPENHEUVEL

21 Mei 1939:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Transvaal 2
21 Mei 1939:	B-klasse	Atlantico — Sparta *

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

HET BESTUUR.